

ler, idet det sidste Kapitel i nævnte Forslag, der indeholder Kontrolbestemmelser, er udeladt i Lovforslaget, hvorom senere. Dettets første Kapitel „Almindelige Bestemmelser“ svarer derhos kun til §§ 1—6 og 12 i Kommissionsforslaget, idet Lovforslaget under 1ste Kapitel alene har indbefattet Reglerne for Retten til Udøvelse af Fiskeri i de salte Bænde, hvorimod de øvrige Bestemmelser i Kommissionsforslagets første Kapitel angaaende Indskrænkninger med Hensyn til Fiskeaaden, Fisketiden m. B. i Lovforslaget ere optagne under Kapitel 2 om Fiskeriet paa Havet og udfor de aabne Ryster, til hvilke Bestemmelser der da i Kapitel 3 og 4 er henviset.

Til Afsnit I. Saltvandsfiskeri.

Kapitel I. Almindelige Bestemmelser.

Til § 1. Kommissionen har i sine 4 første Paragrafer foruden Udtalelser, der i det Væsentlige svare til Lovforslagets § 1, optaget Bestemmelser om det danske Søterritoriums Udstrækning, om hvorledes der skal forholde sig med Fremmede, der uberettiget drive Fiskeri paa dansk Søterritorium, og om svenske Underfaatters Afgang til at fiske paa vort Søterritorium. Af disse Spørgsmaal lader det første sig imidlertid selvfølgelig ikke afgjøre ved en ensidig Bestemmelse af den danske Lovgivningsmagt, og de to andre Spørgsmaal henvises efter Ministeriets Formening hensigtsmæssigt til administrativ Behandling eller til Ordning ad traktatmæssig Vej. Kommissionens § 3 er ogsaa nærmest fremfaldt ved Formuleringen af dens § 1, horefter det ikke længere uden særlig Hjemmel vilde kunne tilfødes svenske Underfaatter at drive Fiskeri paa vort Søterritorium, men ved de i Lovforslagets § 1 brugte Udtryk turde en saadan særlig Hjemmel være overskuddig, idet denne Paragraf ikke udelukker Regjeringen fra som hidtil at tolerere de Svenskes Fiskeri under vore Ryster, hvilket der, saalange disse Fremmede ved Udøvelsen af deres Bedrift holde sig de her gjældende Love efterrettelige, turde være saameget mindre Grund til at lægge Hindringer i vejen, som der af vore Fiskere uhindret drives et ikke ubetydeligt Fiskeri under de svenske Ryster.

§ 2 svarer til Kommissionsforslagets § 5; de foretagne Forandringer ere blotte Redaktionsændringer.

§ 3 har optaget Kommissionsforslagets § 12 med nogle enkelte nærmest formelle Ændringer, i hvilken Henseende bemærkes, at en Udtalelse om, at Malestader ved Skjødning kunne afhændes fra Rystgrunden maa anses for unødvendig, og at det formentlig ikke kan antages, at den Fiskeriberettigede har Malestaderne udsatte udenfor den Nærstid, paa hvilken Fiskeriet med disse drives.

§ 4 gjengiver den i Kommissionsforslagets § 6 første Sætning indeholdte Regel med noget større

Bestemthed i Udtrykkene. Hvad der er udtalt i sidste Sætning af Kommissionens § 6, følger ligefrem af almindelige Erstatningsregler og bør derfor som overskuddig udgaa, og det saa meget mere som Bibeholdelsen af denne Sætning kunde lede til den Antagelse, at Beskadigelse eller Udslæggelse af løse Fiskeredskaber ved Paaseiling i intet Tilfælde skulde kunne paadrage Erstatningsansvar hvilket, som det fremgaar af Bemærkningerne til Kommissionens Forslag, ingenlunde har været dennes Mening.

Ved § 13 i Kommissionens Forslag, som tiligemed den sig dertil sluttende Bestemmelse i samme Forslags § 72 er udeladt af Lovforslaget, bemærkes, at Materien om Diersfangst, foruden at den, da denne Virksomhed kun uegentlig kan kaldes Fiskeri, ikke med Nødvendighed hører under Omtale i en Lov om Fiskeriet, og saa af den Grund ikke er fundet egnet til Behandling i nærværende Lovforslag, at der ved Lovgivningen herom gjør sig ganske andre — navnlig finfale — Hensyn gjældende end dem, der for Fiskeriets Vedkommende ere de raadende.

Kapitel 2. Fiskeri paa Havet og udfor de aabne Ryster.

Ved „Havet“ forstaaes selvfølgelig ikke den Del af Havet, som er dansk Søjhedsret undergivet. Det ligger allerede i Lovens Titel, at dens Bestemmelser overhovedet ikke have Hensyn til Fiskeriet udfor dansk Søterritorium.

Til § 5 (Kommissionsforslagets § 7). Ministeriet er ganske enig med Kommissionen i, at det i Paragrafens første Stykke omhandlede Fiskeri bør være forbudt overalt paa dansk Søterritorium (jfr. §§ 35 og 39), og kan i saa Henseende aldeles beholde sig til den af Kommissionen givne Begrundelse, idet man kun skal bemærke, at Kommissionens Forslag stemmer med det af Ministeriet i Rigsdagssamlingen 1871/72 indbragte Lovforslag, som ligger til Grund for Loven af 9de Marts 1872 indeholdende Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad.

Til § 6 (Kommissionsforslagets § 14). Af Kommissionens §§ 14, 33, 34 og 46 saavel som af de Bemærkninger, hvormed Kommissionen har ledsaget disse Paragrafer, fremgaar det, at den er meget ugunstig stemt mod Brugen af Malevaaddene, og det ikke blot af Landdragningsvaaddene (de saakaldte Krat- og Sandvaad), men ogsaa af Dybvaaddene, i hvilken sidste Henseende den er i ikke uafølgelig Strid med de Ansuelser, der udtaltes af den sidste af de angaaende Simsfjordsfiskeriet nedsatte Kommissioner, og som ligge til Grund for Loven af 22de Marts 1867 om nogle Forandringer i de tidligere Love vedrørende dette Fiskeri. Kommissionens Overbevisning om samtlige Malevaads Stadelighed er imidlertid udtalt med en saadan Styrke og derhos begrundet paa en